

Solstein: Lovudkastets § 3 henviser til Salget af Enighedsværn, og i Motiveringen af denne Paragraph er det antydet, at Enighedsværn ifølge den Tanke, der ligger i Lovudkastet, skulde overdrages til Kjøbenhavns Commune og afsenhettes til et Dvægtorv. I denne Motivering er der imidlertid en Ytring, som peger hen paa, at det ingenlunde vil være den fulde Værdi, som man herved vil opnaae for Enighedsværn, og jeg skulde i den Anledning gjøre opmærksom paa, om der er særlig Grund til at nøies med en mindre Sum, end Enighedsværn efter sin virkelige Værdi vil kunne udbringes til, af særligt Hensyn til at tilveiebringe et Dvægtorv for Kjøbenhavn. Naar Enighedsværn virkelig har en Værdi, der er betydeligere og, efter hvad der ligger i Lovudkastet, maastee en heel Deel betydeligere end det Beløb, som her er angivet, forekommer det mig tvivlsomt, om det skulde være rigtigt ved Lovens Vedtagelse at slaae fast, at Enighedsværn skulde overdrages Communen for en nedsat Priis, udelukkende af Hensyn til at tilveiebringe et Dvægtorv. Er der en virkelig sølt Trang til at tilveiebringe et Dvægtorv, vil man vistnok ogsaa kunne opnaae den Priis, som denne Eiendom virkelig har, selv om Kjøbenhavns Commune skulde ville søge at komme i Besiddelse af den. Det var kun denne Bemærkning, jeg vilde tillade mig.

J. Nee: Det forekommer mig, at det er flere nyttige Formaal, der naaes ved denne Lov, og man maa derfor vistnok være den høitærede Minister taknemmelig for, at han har forelagt den. Der opnaaes, som vi høre, at Heren faaer bedre Skydebaner, end den for Dieblisset har; der undgaaes den Fare, som for Dieblisset virkelig er tilstede for de Skibe, der seile i Kallebodstrand, en Fare, der faaer større Betydning, naar, som vi haabe, Seiladsen der yderligere bliver fremmet, og endelig vil man ved Loven opnaae et virkeligt og stort Gode, ikke alene for Kjøbenhavn, men ogsaa for Landet i det Hele, ved at faae et Dvægtorv. Jeg troer, at Alle ville indrømme, at, hvad der i saa Henseende gavner den ene Part, ogsaa vil gavne den anden, og at vi ved at fremme Dvæghandelen her ved Hjælp af et

Dvægtorv vistnok ogsaa gavne Landet i det Hele. Imidlertid kan jeg med Hensyn til Priisen for Enighedsværn i det Væsentlige slutte mig til, hvad der er udtalt af den sidste ærede Taler. Det forekommer ogsaa mig, at Kjøbenhavn maatte kunne være istand til at give en noget høiere Priis for Enighedsværn end den i Motiverne anførte; thi, naaget et saadant Dvægtorv vil være til Gavn for det hele Land, kan det dog ikke nægtes, at det fortrinsviis maa være til Gavn for Kjøbenhavn, og jeg seer derfor heller ikke nogen Anledning til, at Kjøbenhavn skulde give Mindre for Eiendommen, end den i Motiverne er anslaaet til. At lade Eiendommen sælge ved offentlig Auction, turde vistnok være mindre helbigt, og jeg skal derfor tillade mig at henstille til den ærede Minister, om det ikke maatte kunne lykkes at bevæge Kjøbenhavn til at gjøre et større Bud, for at nærværende gavnlige Lovs Fremme ikke skal møde nogen Vanskelighed. Det forekommer mig, at Byen i en væsentlig Grad vil vinde ved denne Lovs Fremme, og dens Skæbne er maastee mindre vis, dersom Kjøbenhavns Commune nægter at gjøre et saadant Bud, som man har maattet finde antageligt.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 54 Stemmer.

Suren: Da det forekommer mig, at der er enkelte Punkter i dette Lovudkast, som kunne behøve en nærmere Oplysning og Conference med den høitærede Minister, skal jeg tillade mig at foreslaae, at Sagen henvises til et Udvalg af 5 Medlemmer.

ovennævnte Forslag fattedes derpaa under Afstemning, og vedtoges med 61 Stemmer imod 5.

Rettelser i Mørks Foredrag:

Sp. 4067, Lin. 2 f. o.: „saa at der er Tale om Pensionering“, l.: „uden at der er Tale om Pensionering“

Rettelser i Navneopraabets Resultat.

Sp. 3815, L. 8 f. n.: „46 Stemmer“, l.: „61 Stemmer“